מאי גובה את הכל, מנה ומאתים הוא דאית לה ואלא *מדתני רב חייא בר אמי "אשתו ארוסה לא אונן ולא מטמא לה וכן היא לא אוננת ולא מטמאה לו, "מתה אינו יורשה "מת הוא גובה כתובתה דלמא דכתב לה, וכי תימא (א) דכתב לה מאי למימרא, "מתה אינו יורשה" איצטריכא ליה אלא אביי מגופה דמתני' קא הדר ביה דאי ס"ד במקום שאין כותבין כתובה עסקינן דגט היינו כתובתה, אטו גט מנה מאתים כתיב ביה וכי תימא כיון דתקינו רבנן למגבא לה כמאן דכתיב ביה דמי, לטעון ולימא "פרעתי" וכי תימא דאמרינן ליה אי פרעתה איבעי לך למיקרעיה, אמר לך לא שבקתן אמרה "בעינא לאנסובי ביה" וכי תימא אמרינן ליה איבעי לך למיקרעיה ומכתב אגביה "גיטא דנן דקרענוהו לא משום דגיטא פסולה הוא אלא כי היכי דלא תגבי ביה זמנא אחריתי" אטו כל דמגבי, בבי דינא מגבי:

מתני' *מצא גיטי נשים ושחרורי עבדים דייתיקי מתנה ושוברין הרי זה לא יחזיר שאני אומר כתובין היו ונמלך עליהן שלא לתנן:

גמ' טעמא דנמלך שלא לתנן הא אמר תנו נותנין ואפילו לזמן מרובה ורמינהו *המביא גט ואבד הימנו מצאו לאלתר כשר אם לאו פסול אמר רבה לא קשיא כאן במקום שהשיירות מצויות כאן במקום שאין השיירות מצויות, ואפי' במקום שהשיירות מצויות והוא שהוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת דאי לא תימא הכי קשיא דרבה אדרבה *דההוא גיטא דאשתכח בי דינא דרב הונא דהוה כתוב ביה "בשוירי מתא דעל רכים נהרא" אמר רב הונא חיישינן

מאי גובה את הכל · מאחר שלא התנה עמה כלום מהו התוספת : **לא אונן** · אין אנינות חל עליו לאיסור אכילת קדשים : **ולא מטמא לה** · אם כהן הוא דכתיב (ויקרא כא) כי אם לשארו והיינו אשתו והאי לאו שארו הוא דלא באו עדיין לידי קירוב בשר : **ולא מטמאה לו** · לאו משום כהונה קאמר דאין כהנות מוזהרות על הטומאה דכתיב (שם) "בני אהרן" אלא אינה זקוקה (ב) לטמא לו לא כהנת ולא ישראלית שמצוה להתעסק בשבעה מתי מצוה האמורים בפרשה דכתיב "לה יטמא" ותניא "לה יטמא" מצוה ואם לא רצה מטמאין אותו על כרחו ומעשה ביוסף הכהן כו' בתורת כהנים*: **מתה אינו יורשה** · דירושת הבעל נפקא לן "משארו הקרוב אליו ממשפחתו וירש אותה וגו'" בב"ב (דף קיא:) והא לאו שארו הוא : **אלא אביי** · דאמר לעיל לאו מילתא היא דאמרי' מגופא דמתני' "דהוציאה גט" משום דהיא גופא קשיא ליה, הדר ביה : **דאי ס"ד** · דטעמא לאו משום דאין טוענין אחר מעשה ב"ד הוא אלא משום דגט היינו כתובה : **אטו גט מנה מאתים כתיב ביה** · דנימא הוא מוכיח על החוב : **כמו דכתיב ביה דמי** · דהא פסיקא לן מילתא דכתובה מנה מאתים : **אטו כל דמגבי, בבי דינא מגבי לה** · וכי כל הפורע חוב בא לב"ד, במקום שפרע לה לא היו ב"ד שיכתבו לו כן / **הא אמר תנו** · עכשיו : **נותנין** · ואפילו נמצא לזמן מרובה משנפל ולא חיישינן שמא גט אחר הוא ששמותיהן שוין ומאדם אחר נפל : **מצאו לאלתר** · התם (גיטין כז:) מפרש כדי שתעבור שיירא ותשרה ובתוך כך ליכא למימר משיירא שעברה שם נפל שהרי לא שהה שיעור שתחנה : **ואפילו במקום כו'** · לאו רבה קא מסיק אלא גמרא הוא דקאמר לן דכי אמר רבה "במקום שהשיירות מצויות" לא אמר אלא כשהוחזקו בעיר אחת שנכתב בה הגט שנים ששמותיהן שוין ושמות נשותיהן שוות : **דאי לא תימא הכי** · דרבה תרתי בעי, קשיא דרבה אדרבה : **בי דינא דרב הונא** · במקום שהוא יושב ודן ומתוך שהכל רגילין אצלו לדון הוי ליה (ג) כמקום שהשיירות מצויות שם : חיישינן

אטו גט מנה ומאתים כתיב ביה · תימה היכי מוכח דאפילו במקום שכותבין כתובה דגביא אפי' כי לא נקיטא כתובה דלמא הכא במקום שאין כותבין וגביא בשטר גט וכותבין בגט סטרא דנן כו' כדסבר (רבא) [רב] בפ' הכותב (כתובות דף פט:) ואביי נמי לוקמא הכי אי נמי טקי במקום שאין כותבין כתובה וגביא בעדי הגט אבל גט לא קרעינן משום דבעיא לאנסובי ביה והוי כמו היכא דלא אפשר דכותבין שובר אבל במקום שכותבין כתובה לא יפרע עד שתוציא שטר כתובה מידה או משום שיהא נאמן לומר פרעתי דלא כרבי יוחנן או משום דאין כותבין שובר ועוד כיון דמן אלמנה מן הנשואין במקום שאין כותבין לא בעי לאוכוחי כמו שפי' לעיל (דף יז: ד"ה אלמנה) איך מוכח מגרושה מן הנישואין במקום שאין כותבין כיון דגט לאו היינו כתובה ומשום דבעינא לאנסובי ביה פשיטא דאין נאמן לומר פרעתי כיון דלא ניתקנה כתובה באותו מקום וי"ל דלאביי מתניתין קשיתיה דתנן כתובה ואין עמה גט אלמא במקום שכותבין כתובה עסקינן דאין סברא להעמיד שכן אירע שכתב לה בעבור אהבתה לכך פריך כיון שיש לה כתובה ואין מוציאה רק גט לימא פרעתי אלא ודאי לא אמר כלום וכותבין שובר :

הא אמר תנו נותנין · וא"ת מנלן דלמא אפילו אמר תנו אין נותנין והא דקתני נמלך ה"ק ונמלך שלא ליתנן ומחמת כן לא חשש לשמור ונאבד ועכשיו רוצה לחזור ולגרשה דסבר שזהו הגט שאבד ממנו ואמר תנו ואפילו הכי אין נותנין דשמא אין זה גיטו אלא נפל מאחר ששמו כשמו אבל לא נמלך לכתחילה מלגרשה וגרשה מחזירין לה הגט לראיה אפי' אינו שלה וי"ל דדייק מדלא קתני כתובים היו ולא נתנן ומדקתני ונמלך משמע שחושש שמא אינו רוצה עתה לגרשה אבל אם אמר תנו לה נותנים ואין לחוש שמא מאחר נפל וא"ת מנלן ואפי' לזמן מרובה דלמא לאלתר דוקא כדפריך ר' זירא לקמן ור' זירא גופיה מנלן דיחזיר לאשה אפילו לזמן מרובה וממה פשוט לו דברייתא קאמר לזמן מרובה יותר ממתני' וי"ל דמברייתא משמע דבזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה אפי' לזמן מרובה דאי לאלתר דוקא פשיטא אבל במתני' מצי למימר לאלתר דוקא דאם אמר תנו נותנין אינו מפורש במתני' והיא גופה אתא לאשמועינן דלא יחזיר דחיישינן לשמא נמלך אבל רבה דייק מדקתני ונמלך ולא קתני כתובין היו ולא נתן א"כ אתא לאשמועינן אם אמר תנו נותנין והיינו אפי' לזמן מרובה דאי לאלתר פשיטא וא"ת והלא אפילו אי הוי לאלתר הוי חידוש דלא חיישינן דלמא כתב בניסן ולא נתן עד תשרי כדפריך לקמן (דף יט·) וכן לקמן (עמוד ב) דפריך על רבי ירמיה דמוקי כגון דקאמרי עדים כו' מאי למימרא לימא דקא משמע לן דלא חיישינן דלמא כתב בניסן כו' וי"ל דס"ל כמאן דאמר אין לבעל פירות משעת חתימה ולא ליכא חידוש דכתב בניסן ולא נתן עד תשרי דאפילו הכי שפיר טרפה ועוד י"ל דרבי זירא דייק אפי' לזמן מרובה מדקתני בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה משמע שמודה שממנה נפל וכבר גירשה בו ואי לאלתר דוקא א"כ נ"ל שראינו הגט בידה דאי לא ראינו א"כ במה אנו יודעין שהוא לאלתר ואחרי שראינו הגט בידה הרי כבר מגורשת פשיטא דיחזיר ומאי קא משמע לן *והלא ה"נ אילו לא גיטה הוא זה ניתן לה לראייה ואין הבעל מודה נמי אמאי לא יחזיר אלא ודאי מיירי שלא ראינו הגט בידה וקמשמע לן דלאע"פ דחיישינן שמא מבעל נפל ועדיין לא גירשה תתגרש עתה בהחזרת הגט ולא חיישינן שמא מאחר נפל א"כ הוי אפי' לזמן מרובה כיון דלא ידעינן ממי נפל מן האשה או מן הבעל ורבה דייק דמתני' נמי אפי' לזמן מרובה דומיא דשטרי הלואה ומיאונין דיחזיר אפי' לזמן מרובה דלאלתר היינו שראינו בידה פשיטא כיון דחלוה נחזיר לה לראייה אפילו אינו שלה אלא מיירי שלא ראינו בידה ואף לא ידעינן שחלוה והיינו לזמן מרובה ודומיא דהכי משמע ליה דמיירי ברישא ורבי זירא לא מוקי לה דומיא דסיפא:

גליון תימה דלמא קמ"ל דלא חיישינן דשמא זה הגט זמנו קודם לגט זה שנתגרשה בו ותטרף בגט זה שניתן לראייה פירות שלא כדין אפי' למ"ד אין לבעל פירות משעת חתימה וי"ל דכיון שהבעל מודה וסובר שהוא שלו א"כ בודאי זמנו שוה לאותו שנאבד . ע"כ גליון :

לאלתר כשר · אפילו אביי דחייש לתרי יצחק אפילו היכא דלא הוחזק (יבמות דף קטו:) בגט שמצאו לאלתר לא חייש דהתם הוי כמו לזמן מרובה דלא שייך התם לאלתר :

והוא שהוחזקו · תימה אמאי לא מוקי אידי ואידי שהשיירות מצויות ומתני' בלא הוחזקו דהשתא הוי דומיא דסיפא דכל מעשה ב"ד דמיירי בהכי וי"ל דעובדא דבסמוך דהוי בבי דינא דרב הונא הוי ברישא ואשמועינן דבלא הוחזקו יחזיר אפי' שיירות מצויות והכא אשמועינן דאם הוחזקו נמי יחזיר אם אין שיירות מצויות וא"ת ומאי טעמא יחזיר לאשה כיון שיש שני יוסף בן שמעון בעיר וי"ל כיון שאנו יודעים שזה אבד גט כאן אין לחוש שגם האחר איבד כיון שאין שיירות מצויות ושמעתין אתיא כר"א דלרבי מאיר כיון שהוחזקו שני יוסף בן שמעון אין הגט כשר עד שיהא מוכיח מתוכו שהוא של זה כדמוכח פרק כל הגט (גיטין דף כד:) דתנן כתב לגרש את הגדולה לא יגרש בו את הקטנה ודייק הא גדולה מצי מגרש מני ר"א היא ובעדי מסירה משמע דלר"מ אפילו גדולה לא מצי מגרש והוא דהמגרש (שם דף פו:) דשני גיטין שוין שנכתבו ומוקי כר"מ מיירי במשולשים דמוכיח מתוכו : [וע"ע תוס' גיטין כד: ד"ה בעדי] :

קנה א מיי' פ"ב מהל' אבל הלכה ג סמג לאוין רלה טור ש"ע י"ד סי' שעג סעיף ד וסי' שעד סעיף ד וטוש"ע אה"ע סי' נד סעיף ה :

קנו ב מיי' פכ"ב מהל' אישות הל' ג סמג עשין מח טוש"ע אה"ע שם וסי' צ :

קנז ג מיי' פ"י שם הל' יא ועיין שם סמג שם טוש"ע אה"ע סי' נד סעיף ו :

קנח ד ה מיי' פ"ג מהלכות גירושין הל' ט ועיין בכ"מ סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סי' קלב סעיף ד :

◆

רבינו חננאל

והדר ביה אביי מגופה דמתניתין ואסיקנא דאם איתא דפרעה איבעי ליה למיקרעיה לגיטה ולמכתב על גביה גיטא דנן דקרעינוהי לאו משום דפסול הוא אלא משום דלא תיהדר ותיגביה ביה זימנא אחריתי . ואי טעין לא הוינא ידע האי דינא ו א ף לא גירשתיה *) שיודיעני לא אמר כלום אלא הוציאה גם גובה כתובתה. סוגיא דשמעתא אלמנה מן האירוסין אם כתב לה אית לה מנה מאתים אבל תוספת לית לה אע"ג דכתב לה : מתני' מצא גיטי נשים ושחרורי עבדים וכו' עד שאני אמר כתובין היו ונמלך עליהם שלא ליתנם מדמותבינן מינה לאביי דאמר עדיו בחתומיו זכין לו ופריק הני מילי היכא דמטא שטרא בידיה דמקבל ש"מ דהא מתני' הלכתא היא וכל שטרא מתנה דלא מטא לידיה דמקבל לא זכה ביה וצריך לברורי דמטא לידיה אי לא נפיק מתותי ידיה . ודייקינן מינה הא אמר תנו נותנין ואפי' לזמן מרובה . ורמינן עלה הא דתנן המביא גט ממדינת הים ואבד לו מצאו לאלתר כשר ואם לאו פסול ופריק רבא הכי מתני' אפי' במקום שהשיירות מצויות והוא שלא הוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת , כלומר דלא הוחזק באותה העיר אדם אחר ששמו כשם זה שגם זה כתוב כשמו הלכך אם הבעל מודה ואמר תנתו לאשה נותנין זה הגט לזו האשה ואפי' לזמן [מרובה] . ואוקים להא דתנן המביא גט מצאו לאלתר כשר ואם לאו פסול במקום שהשיירות מצויות והוא שהוחזקו שני יוסף בן שמעון

*) אולי צ"ל לא גרשתיה בב"ד שיודיעו אותי לא אמר כלום וכו' .

◆

יבמות כט: ע"ש מג: כתובות נג. סנ: ע"ש סנהדרין כח: ע"ש

[illegible]

גיטין כז. [לעיל יג.]

גיטין שם

[לקמן כ. גיטין כז.]

הגהות הב"ח

(א) גמ' וכי תימא אי דכתב : (ב) רש"י ד"ה ולא מטמאה לו וכו' אלא אינה זקוקה . נ"ב ועיין מה שפרש"י בסנהדרין דף כח ע"ב וביבמות דף כט ע"ב ובתוס' שם : (ג) ד"ה בי דינא וכו' הוי ליה כמקום :

---

* מלות הסוגריים להראות דצד כאן דיוק דברי אביי. בתוך הסוגריים מופיע נסיונות לדחות את דבריו אבל הגמ' דוחה אותם

** נ"ל - ומנה שאינו יכול לטעון הכי היינו ההוכחה דאין לטוען אחר מעשה ב"ד

(●) נ"ל דאשתכח = לאחר זמן

מבנה (בתוך הסוגריים)

נסיונות דחיות

תשובות

מבנה

תשובות

חיישינן לשני שוירי וא"ל *רב חסדא לרבה פוק עיין בה דלאורתא בעי מינך רב הונא נפק דק ואשכח דתנן *כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר והא בי דינא דרב הונא דכי מקום שהשיירות מצויות דמי וקא פשיט רבה דיחזיר אלמא אי הוחזקו שני יוסף בן שמעון אין, אי לא, לא; עבד רבה עובדא (בההוא גיטא דאשתכח) בי כיתנא דפומבדיתא כשמעתיה: איכא דאמרי היכא דמזבני כיתנא והוא שלא הוחזקו אע"ג דשכיחן שיירתא ואיכא דאמרי היכא דתרו כיתנא ואע"ג דהוחזקו, דלא שכיחא שיירות רבי זירא רמי מתניתין אברייתא ומשני תנן המביא גט ואבד הימנו מצאו לאלתר כשר ואם לאו פסול ורמינהי *מצא גט אשה בשוק בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה אין הבעל מודה לא יחזיר, לא לזה ולא לזה קתני מיהת בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה ואפילו לזמן מרובה, ומשני כאן במקום שהשיירות מצויות *וכאן במקום שאין השיירות מצויות איכא דאמרי והוא שהוחזקו דלא נהדר, והיינו דרבה, איכא דאמרי אע"ג דלא הוחזקו לא נהדר ופליגא דרבה בשלמא רבה לא אמר כר' זירא מתניתין אלימא ליה לאקשויי, אלא רבי זירא מ"ט לא אמר כרבה? אמר לך: מי קא תני הא אמר תנו נותנין ואפי' לזמן מרובה, דלמא הא אמר תנו נותנין ולעולם כדקיימא לן לאלתר; למ"ד לר' זירא במקום שהשיירות מצויות ואע"ג שלא הוחזקו שני יוסף בן שמעון ופליגא דרבה במאי קא מיפלגי? רבה סבר דקתני כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר דאשתכח בב"ד עסקינן וב"ד כמקום שהשיירות מצויות והוא שהוחזקו לא יחזיר לא הוחזקו יחזיר ורבי זירא אמר לך מי קתני כל מעשה ב"ד שנמצאו בב"ד, כל מעשה ב"ד יחזיר קתני ולעולם דאשתכח אבראי ר' ירמיה אמר *כגון דקא אמרי עדים מעולם לא חתמנו אלא על גט אחד של יוסף בן שמעון אי הכי מאי למימרא? מהו דתימא ליחוש דלמא אתרמי שמא כשמא ועדים כעדים קא משמע לן רב אשי אמר *כגון דקא אמר נקב יש בו בצד אות פלונית ודוקא בצד אות פלונית אבל נקב בעלמא לא, רב אשי מספקא ליה *סימנים אי דאורייתא אי דרבנן; רבה בר בר חנה

אירכס

חיישינן לשני שוירי · אע"פ שבא אחד לפנינו ואמר ממני נפל ופלוני היה משלחו לאשתו ויודעין אנו שאין שם בשוירי שני אנשים ששמותיהן שוין, חיישינן שמא שוירי אחרת יש ויש בה יוסף בן שמעון אחר : ואמר ליה רב חסדא לרבה גרסינן : כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר · כל מילתא דאתא לב"ד לקיים דליכא למיחש לנמלך עליהן שלא ליתנן הרי זה יחזיר וזה מקויים בב"ד היה ולכך הובא שם: בשמעתיה · דבעינן תרתי והכא חדא הוא דהואי ואכשריה : היכא דמזבני כיתנא · דשיירות מצויות שם לבא ולקנות ואכשריה משום דלא הוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר שנכתב בה ולא חיישינן לומר יש עיר אחרת ששמה כזו : והיכא דאמרי היכא דתרו כיתנא · במי המשרה שם נמצא הגט ואמר כשמעתיה שהוחזקו שני יוסף בן שמעון באותה עיר שנכתב בה ואכשריה דבמקום שנמצא בו לא היו שיירות מצויות : בשלמא רבה · דאמר שיטיה ארומיה דמתניתין דגיטין אמתני' דנזיקין : לא אמר כר' זירא · דרמא מתני' אברייתא : דמתניתין אלימא ליה לאקשויי · משום דהיא עיקר ויש תימה כשסותרות זו את זו וצריך לחזר שיתיישבו דאילו ברייתא יש לומר אינה עיקר 'רבי לא שנאה רבי חייא מניין לו' : ולעולם כדקיימא לן כשנמצא לאלתר · ואם לאו פסול שמא אינו של זה אבל ברייתא ליכא לשנויי הכי דכיון דתנא בהדיא יחזיר לאשה הוה ליה לפלוגי בין לאלתר בין לזמן מרובה דלא דמיא למתניתין דהתם לא יחזיר תנא ומדוקיא הוא דדייק יחזיר היכא דאמר תנו וכיון דלא תנא יחזיר לא הוה ליה לפלוגי : דאשתכח אברלאי · שאין השיירות מצויות : ר' ירמיה אמר · הא דקתני יחזיר כגון דאמרי עדים החתומין בו מעולם לא חתמנו כו' : ודוקא בצד אות פלונית · דהוה ליה סימן מובהק ואפילו אם תמצי לומר גבי חזרת אבידה בסימנין דאיבעיא לן לקמן (דף כז·) דאורייתא או דרבנן אפילו פשטת סימנין דרבנן, יש לסמוך על סימן מובהק כזה למשרי אשת איש דאורייתא : מספקא ליה לרב אשי סימנין · שמחזירין בהן אבידה אי דאורייתא היא ואפילו באיסור דאורייתא סמכינן אסימן כל דהו : אי דרבנן · ודוקא באבידה שהפקר ב"ד הפקר אבל במידי דאיסורא לא סמכינן ואי קשיא נימא הכי קסבר סימנין דרבנן ונפשוט בעיין דלקמן נמי פירכא היא דמנלן דפשיטא ליה אי נמי מספקא ליה אית עליה למיסר מספיקא :

אירכס

חיישינן לשני שוירי · וא"ת א"כ לרב הונא היאך יגרש כל אדם את אשתו לר"מ דאינו מוכיח מתוכו כיון דחיישינן לשני שוירי וי"ל כיון דלא הוחזקו הוי שפיר מוכיח מתוכו ומ"מ כשנפל חיישינן : **נפק** דק ואשכח כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר · פרש"י דההוא גיטא הוה כתיב ביה הנפק ופשיט שפיר ממתני' דמעשה ב"ד יחזיר אך מה שפירש כשנפל מן השליח קשה דא"כ מה מועיל ההנפק כיון שלא בא ליד האשה עדיין דאם יש לחוש לנמלך בלא הנפק הכי נמי יש לחוש להנפק ותו דבעל לא מקיים גיטא וי"ל דאי כתיב ביה הנפק מיירי שנפל מן האשה ושואלת אותו האשה ואומרת שהוא שלה וקא פשיט דיחזיר ולא חיישינן שמא משקרת ומאשה אחרת נפל אע"ג דהשיירות מצויות כיון דלא הוחזקו כמו במעשה ב"ד דיחזיר ואע"ג דאשתכח בב"ד שהשיירות מצויות ולא חיישינן שמא מאחר נפל כיון דלא הוחזקו ואי מיירי שהשליח שואלו לגרש את האשה י"ל דלא כתיב בו הנפק ומוכיח נמי שפיר כיון דבמעשה ב"ד יחזיר דלא חיישינן לנמלך דכיון שכתוב בו הנפק ודאי נעשה הלואה דלוה לא מקיים שטרא כדאמרינן לקמן בפרקין (דף כ:) ולא חיישינן נמי שמא מאחר נפל אע"ג דהשיירות מצויות כיון דלא הוחזקו בההיא גיטא נמי דאשתכח שהשליח שואל הגט ולא שייך למימר נמלך כיון שהגט ביד השליח דאין יכול לבטל הגט שלא בפני השליח ולא ניחוש כמו כן שמא מאחר נפל אף על גב דהשיירות מצויות כיון דלא הוחזקו וא"ת אביי דאמר פ' האשה שהלכה (יבמות דף קטו: ושם) דחיישינן לתרי יצחק אפי' לא הוחזקו תקשי ליה ממתניתין דכל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר וי"ל דמוקי לה דאשתכח חוץ לב"ד שאין השיירות מצויות כר' זירא אבל לגבי תרי יצחק לא שייך לפלוגי בין מצויות לשאין מצויות דלעולם יש להסתפק ביצחק מעיר אחרת כמו מעיר זאת אי נמי מוקי מתני' דאשתכח בב"ד ואפי' הכי לא חיישינן לאחר כיון שזה האיש שואל גט וידעינן שאבד גט ואין אנו מכירין אחר אין לחוש שמאחר נפל ונפל ממנו כמו כן כאן אבל התם אין אנו יודעים איזה יצחק מת אם מעיר זאת או מעיר אחרת* :

אין הבעל מודה לא יחזיר · אע"ג דנאמנת לומר גרשתני (גיטין דף סד:) הכא אינה נאמנת דמעיזה פניה, כיון דהגט מסייעה :

ואפילו לזמן מרובה · תימה כיון שמודה שממנה נפל וכבר גירשה אמאי הוה לן למימר דלא יחזיר כיון דנאמן לומר גרשתיה כדאמר פרק יש נוחלין (ב"ב דף קלד:) אפילו נפל מאחר נחזיר לה לראיה בעלמא וי"ל דנאמן לומר גרשתיה ותהא מגורשת מכאן ולהבא הואיל ובידו לגרשה אבל הכא שאומר שכבר גרשה מזמן הכתוב בגט כמו שאינו נאמן למפרע כך אינו נאמן להבא ויחזיר לאשה דקתני היינו בעדים ותתגרש בו בחזרה זו ולא חיישינן שמא מאחר נפל ואפילו לזמן מרובה :

מעולם לא חתמנו אלא על גט אחד כו' · ואומר הבעל שהוא אותו יוסף וא"ת והלא כשאין העדים אומרים כן אינו נאמן לומר שהוא שלו אלא אנו חוששין שמא מאחר נפל ועתה שעדים אומרים שלא חתמו אלא על גט אחד של יוסף בן שמעון למה יהא נאמן ליחוש שמא לאחר חתמו ולא לזה וי"ל דאף כי אין עדים מה שאינו נאמן אע"ג שאומר מכיר אני שהוא שלי לפי שמספק אומר שהוא שלו לפי שסבור שלא איבד אחר גט רק הוא לכך אומר שהוא שלו אע"פ שאינו מכיר אבל כשעדים אומרים שלא חתמו רק על גט אחד של יוסף בן שמעון במזיד לא ישקר אם חתמו לאחר לומר *שלא חתמו דאינו חשוד לקלקלה כמו שנאמן לומר גרשתיה ואית ספרים דגרסי אלא על גט אחד של יוסף בן שמעון זה אתי שפיר טפי וצריך לומר שלא ראו עדים החתימה דאי ראו החתימה שהיא שלהם א"כ הוה ליה למימר מהו דתימא דלמא אתרמאי עדים כעדים וחתימה כחתימה :

אי

רבינו חננאל

בעיר אחת עבד רבא עובדא כשמעתיה איכא דאמרי היכא דמזבני כיתנא והוא שלא הוחזקו ואע"ג שהשיירות מצויות שם. איכאדאמרי היכא דתרו כיתנא ואע"ג דהוחזקו דהא לא שכיחן שיירתא התם. ר' זירא רמי מתני' אברייתא ומשני תנן המביא גט ואבד ממנו וכו' דברים פשוטים הם סיהו איצטרכינן לברורי דכר' זירא מסתברא וכלישנא בתרא דתניאיכא דאמרי אע"ג דלא הוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת לא נהדר ופליגא דרבא מרחוינן מתני' דפשים מינה רבא כל מקום שלא הוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת יחזיר ועבד עובדא וסמך אהא דתני כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר ולא סלקא שמעתא כטעמא דרבא אלא אוקמא ר' ירמיה כגון דאמרי עדים מעולם לא חתמנו אלא על גט אחד של יוסף בן שמעון וכו' ורב אשי דהוא בתרא אוקמא כגון דאמר (עדים) נקב יש בו בצד אות פלוני שהוא סימן מובהק אבל נקב בעלמא לא מכלל דשינויא דרבא לא שינויא דסמכא הוא ואע"ג דעבד עובדא כשמעתיה איהו הוא דעבד ואחריני לא עבדו כוותיה וכי האי גוונא

קנט א מיי' פי"ח מהל' גזילה ואבידה הל' ו ועיין בהשגות ובמ"מ סמג עשין עד טוש"ע אה"ע סי' קכג סעיף א ועי"ש :

קס ב ג ד מיי' פ"ג מהלכות גירושין הל' ט י יא ועיין בהשגות ובמגיד משנה סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קלב סעיף ד ועי"ש :

[ועי' תוס' יבמות קטו: ד"ה יצחק]

[לקמן כ: גיטין כז. ב"ב קעב:]

[לעיל טז: לקמן כ.]

גיטין כז.

[גיטין כז:]

[לקמן כז: חולין עט.]

נ"ל שלו. רש"ל